

+

Homilie op 6-12-2020, Tweede zondag van de Advent, Jaar B.

Dierbaren,

“Sta op, Jeruzalem. Ga op de hoogte staan, en zie de vreugde naar u toe komen als een gave van uw God” (Bar 5,5; 4,36). Die tekst, genomen uit het boek Baruch, mogen wij straks, bij de Communie, gaan zingen. Het is een uitnodiging van God; een uitnodiging ook aan ons, hier en nu.

“Sta op”. Daar moet je iets voor doen als je ligt of zit. We hebben vanochtend allemaal op moeten staan om nu hier te kunnen zijn, we zijn deze hoogte van de St. Benedictusberg opgegaan, en ook dat ging niet vanzelf. En nu zegt de Heer ons: *“zie de vreugde naar u toe komen als een gave van uw God”.*

En ook dáárvoor moet je iets doen. Of liever: moet je iets dúrven. De ogen van je hart open durven doen. Durven toe te laten dat die vreugde er is, dwars door alle ongemakken, pijn, zorgen en frustratie heen, waar we ons anders zo gemakkelijk op blindstaren en ons boos over kunnen maken. Nu eens even over die alledaagsheid heen durven kijken, kijken zoals God, van bovenaf, als het ware door zijn ogen. En dan zien, dat de vreugde naar ons toekomt, als Gods gave!

Vreugde is een bijzonder kenmerk van deze Adventstijd, waarin wij met Maria in blijde verwachting zijn. Vreugde komt ons in de liturgie van vandaag van alle kanten tegemoet. De intredezing eindigde al met *“in laetitia cordis vestri”*: *“in de vreugde van uw hart”* (vgl. *Js 30,29*). In de eerste lezing riep Jesaja ons toe: *“Beklim de hoogste berg, gij Sion, vreugdebode; verhef krachtig uw stem, Jeruzalem, vreugdegezant”* (*Js 40,9*). Het Alleluia zong: *“Ik ben verheugd over wat mij gezegd is”* (*Ps 122,1*). In het evangelie hoorden we: *“Begin van de Blijde Boodschap”* (*Mc 1,1*). En bij de offerande mogen we straks zingen: *“Uw volk zal zich in U verblijden”* (*Ps 85,7*).

Maar waarom zoveel vreugde? Jesaja laat het ons, vanuit dat verre verleden van het Oude Testament, reeds duidelijk horen: *“Verkondig het luide, ken geen vrees, roep tot de steden van Juda: ‘Uw God is op komst! Zie, God de Heer komt met kracht’”* (*Js 40,9-10*). Ja, dat is het mysterie dat wij in deze Adventstijd vieren: dat kleine Kind in Maria’s schoot is God, God-met-ons! Dat zó kleine Kind is onze Heer, zoals wij met Elisabet mogen belijden: *“Waarom heb ik het te danken, dat de Moeder van mijn Heer naar mij toe komt (Lc 1,43)?”* En Hij komt *“met kracht”*, maar ook met tederheid: *“Als een herder zal*

Hij zijn schapen weiden, de lammeren dragen tegen zijn boezem, de schapen met zachte hand geleiden” (Js 40,11).

De tweede lezing sprak weliswaar niet uitdrukkelijk van vreugde, maar was er impliciet toch vol van. Allereerst van de vreugde om Gods geduld: *“Voor de Heer is één dag als duizend jaren, en duizend jaren als één dag. De Heer talmt niet met zijn belofte, zoals sommigen menen, maar Hij heeft geduld met u”*. En dan volgt de vreugde omdat Hij ons heil wil: *“daar Hij wil dat allen tot inkeer komen en dat niemand verloren gaat” (2 Pe 3,8-9)*. Tenslotte is er de vreugde van de verwachting: *“De komst verwachtend en verhaastend van de dag Gods”*, waarop wij, volgens zijn belofte, *“nieuwe hemelen en een nieuwe aarde”* verwachten, *“waar gerechtigheid zal wonen” (2 Pe 3,12.13)*.

In het evangelie komt die vreugde niet alleen in de aanhef tot uiting. Daarna gaat het over *“een doopsel van bekering, tot vergiffenis van zonden” (Mc 1,4)*. En natuurlijk is bekering moeilijk, evenals het belijden van je zonden (vgl. *Mc 1,5*), maar de vergiffenis daarvan in het sacrament van de Biecht is een bron van overgrote vreugde. Helemaal met een schone lei een nieuw begin mogen maken: wat is dat heerlijk! Wat zou het mooi zijn, als wij allen in deze voorbereidingstijd op Kerstmis die vreugde opnieuw zouden mogen ontdekken!

“Ik heb u gedoopt met water”, zegt Johannes tenslotte, *“maar Hij” – Jezus – “zal u dopen met de Heilige Geest” (Mc 1,8)*. Ook wij allen zijn met die Geest gedoopt! Die Heilige Geest, over wie St. Paulus schrijft: *“De vrucht van de Geest is liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtheid, ingetogenheid” (Gal 5,22)*.

Dierbaren, moge heel ons leven dat alles, en speciaal die vreugde uitstralen, met moed, met vertrouwen en met kracht: *“Verhef krachtig uw stem, Jeruzalem, vreugdegezant: verkondig het luide, ken geen vrees, roep tot de steden van Juda: ‘Uw God is op komst’ (Js 40,9)*. En bereiden wij zo de weg van de Heer (vgl. *Mc 1,3; Js 40,3*). Amen.